

ligeoverfor den almindelige Bevidsthed at reservere, at en Paastand som den her fremsatte umulig kunde sigte paa os og i alt Fald ikke kunde ramme os. Vi skjønte heller ikke Andet end, at naar den høitærede Minister lægger saa megen Vægt paa Landssthingets Standpunkt, inden han kan tage sin Beslutning om, hvilket af de forskellige Standpunkter i Folkethinget han kan slutte sig til, vil den høitærede Minister sandelig ikke af Hensyn til Landsthinget behøve at vente med at afgjøre, hvorvidt han vil kunne nærme sig i det Mindste Noget til det Mindretal, hvortil jeg hører.

Jeg indrømmer imidlertid, at der ved Siden af det Hensyn til Landsthinget, som det Mindretal, hvortil jeg hører, der jo i alle Forhandlinger om de militære Lovforslag i Reglen altid har staaet sammen med Landsthinget, har taget, ogsaa af os er taget et andet Hensyn, nemlig Hensynet til Folkethinget. Derfor have vi søgt, saavidt vi paa nogen mulig Maade have kunnet, at tage Hensyn til ærede andre Udvalgsmedlemmers Anskuelser. Vi have søgt paa det Økonomiske at strække os saa vidt som muligt i Retning af deres Ønsker, og vi have med Hensyn til det Spørgsmaal, som vi opfattede som det, de Herrer havde størst Betænkning ved, nemlig Spørgsmaalet om Fæstningsartilleriet, sluttet os til deres Opfattelse for paa den Maade at bidrage Bort til, at Sagen kunde blive bragt videre frem. Dette have vi maattet gjøre, vi have med fuld Berettigelse og med fuld Bevidsthed taget saadant Hensyn til Folkethinget; thi vi have, som sagt, ikke betragtet det som vor Opgave at behandle Sagen, som om vi sad i en tjenstlig nedsat militær Kommission, der skulde udarbejde et Udkast, set slet og ret og blot fra et militært Standpunkt; men vi have betragtet det som vor Opgave efter yderste Evne at bidrage Bort til, at Lovudkastet kunde blive til Lov i en saa brugbar Skikkelse som muligt. Vor Opgave har været at bidrage vort Yderste til, at der kunde opnaas Enighed mellem Regjeringen og Landsthinget og Folkethinget, og vi have derfor taget fuldt Hensyn til alle disse 3 Parter, og er det ikke lykkes os at formindske Afstanden eller at tilveiebringe en større Tilnærmelse paa Sagens nuværende Trin, er det Mindretal, hvortil jeg hører, dog fuldt overbevist om, at saavel Landsthinget som Folkethinget ville erkjende, at det idetmindste ikke er vor Skyld. Det vil vistnok anerkjendes baade af dem, der have set vort daglige Arbejde i denne Sag, og af dem, der staa længere borte, at det ikke har været Mangel paa Villie fra vor Side, som Skylden skal tilskrives. Jeg har nu udtalt mig om dette Punkt, og jeg har derved for det Mindretals Vedkommende, hvortil jeg hører, motiveret det Standpunkt, som vi af Omstendighederne ere blevne tvungne til at indtage ved

denne Behandling; jeg har paa samme Mindretals Vegne neblagt en Reservation mod en Fortolkning, der muligvis kunde indlægges i den Skrivelse, som Udvalget har modtaget fra den høitærede Minister.

Tilbage staa saaledes endnu Vædringsforslagslisten og Spørgsmaalet om Lovforslagets Vedtagelse. Jeg kan for mit Vedkommende paa Sagens nuværende Trin udtale, at det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke vil kunne slutte sig til de fleste af de af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stillede Vædringsforslag og navnlig ikke til det, som gaar ud paa at foretage en Forandring i de Bestemmelser, der ere vedtagne angaaende Antallet af udtagne Befalingsmænd. Det er et af de Punkter, hvorpaa det meget ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ikke var Seirherre ved 2den Behandling, og som han nu bringer frem igjen, nemlig Forslaget om, at Befalingsmandslevernens Antal nedattes fra 600 til 500, i Haab om at kunne faae det vedtaget her ved 3die Behandling. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 4, da betragte vi det i og for sig som temmelig irrelevant, hvorvidt det vedtages eller ikke, Loven vil godt kunne bruges baade i den Form, den nu har, og i den Form, den faar ved Vedtagelsen af det ærede Medlems Forslag. Vædringsforslagene under Nr. 5, 6 og 7 have vi i Genhold til vort almindelige Standpunkt ikke villet være Medforslagsstillere af, men jeg agter iøvrigt at stemme for dem alle tre, og jeg anbefaler Alle at gjøre det Samme Vædringsforslaget under Nr. 5 er en ligefrem Konsekvens af, hvad der igaar blev vedtaget ved Sværnsloven med Hensyn til Skibslagernes Stilling. Derved er jeg færdig med Vædringsforslagene, og hvad selve Loven angaar, da agter jeg at stemme for dens Vedtagelse, og jeg anbefaler det høie Ting at gjøre det Samme. Jeg gjør det imidlertid for mit Vedkommende, uagtet jeg finder Lovforslaget, saaledes som det er, aldeles ubrugeligt; jeg gjør det med Bevidstheden om, at det vil være umuligt for Regjeringen og Landsthinget at vedtage Loven i den samme Skikkelse, saa at der ikke vil være nogen som helst Fare for, at Lovforslaget i denne Skikkelse skal kunne blive ophøiet til Lov; jeg gjør det tillige i det sikkre Haab, at Lovforslaget vil vende tilbage fra Landsthinget i en saadan Skikkelse, at det Mindretal, hvortil jeg hører, vil kunne tage det en bloc, hvis Udvalgets øvrige Medlemmer ville acceptere det, og at vort Mindretal, hvis Udvalgets Flertal ikke vil tage det aldeles usforandret, dog saa ialtfald vil kunne bruge det som Grundlag for vore senere Forhandlinger til Sagens Fremme. Det er Motiverne til min Stemmeafgivning, og jeg opfordrer ærede Medlemmer, hvad enten de iøvrigt bele mine Motiver eller ikke, til at lade Lovforslaget blive vedtaget ved den nu forestaaende Afstemning.